

udgik stadig Ordre, der fløj videre ud over Verden og slog ned som en Rovfugl paa sit Bytte.

»Var det Pastor Gaardbo selv, De talte med?« spurgte han.

»Nej, Præsten var allerede gaaet ud. Det var en af Damerne, der var i Telefonen.«

»Hvor var han da henne?«

»Det talte hun ikke om.«

»Saa kommer han maaske slet ikke i Formiddag.«

»Jo, hun ventede ham hvert Øjeblik, sagde hun.«

Grosserer Søholm sank tilbage til sine opskræmte Tanker, og der blev igen en længere Tavshed.

»Opholder Frøken Cecilie sig i Salonen?«

»Ja.«

»Er min Datter paaklædt?«

»Det tror jeg nok.«

Et Øjeblik efter ringede det stærkt og vedholdende.

»Der har vi nok Hans Velærværdighed,« sagde Tjener-Sekretæren med spydig Overlegenhed. »Jeg skal maaske vise ham ind i Salonen?«

»Ja, gør kun det. Sig ham, at jeg skal straks være disponibel.«

Men i det samme gled Døren til Forhallen ind i Væggen, og Johannes Gaardbo traadte rask ind uden at lade sig melde.

Det havde været Hr. Søholms Hensigt at skænke